

Església Arxidiocesana
de Barcelona

Tots corresponsables en la missió

«La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que envii segadors als seus sembrats» (Mt 9,37-38). Aquestes paraules de Jesús haurien de ressonar amb força en el cor de tot creient en Jesús. Tots i cadascú, pel baptisme, hem rebut aquesta crida i encàrrec. Després, cada un des del seu lloc en la comunitat eclesial haurà de fer-ho de manera específica, però sempre comptant i treballant colze amb colze amb els altres, tots els altres.

1. INVITACIÓ A LA PREGÀRIA

És bo començar amb un moment perllongat de pregària per posar-nos en disposició a l'escolta dels uns als altres i per poder així estar receptius a acollir la veu de l'Esperit Sant. Pot consistir en:

- Acollida i presentació del desenvolupament de l'encontre.
- Cant a l'Esperit Sant o bé un adient al temps litúrgic (del repertori que coneguin els participants a l'encontre).
- Pregària del Sínode: *Adsumus, Sancte Spiritus*.
- Escolta de la Paraula de Déu (per exemple, un dels textos proposats en el tercer apartat, la lectura de la litúrgia del dia, un altre fragment bíblic que es consideri oportú).
- Temps de silenci en què cada un medita personalment aquesta Paraula.
- Compartir al voltant de la Paraula de Déu. En una primera ronda, cada participant pot compartir breument què l'ha copsat del fragment, sense fer comentaris; i en una segona, cada un prega a partir del que ha meditat, escoltat i comprès.

2. «RECONÈIXER - VEURE»

◆ El que es diu en la *Síntesi de la fase diocesana – Arquebisbat de Barcelona* (SFD-AB):

«Es constata que sovint estem envoltats de clericalisme (un mal no exclusiu dels preveres), centrat en un exercici del poder autoritari i mancat de comunicació i de respecte a l'opinió dels laics, i del que tots necessitem alliberar-nos: “La jerarquització de l'Església no permet significar la comunitat”; “Normalment es parla, es discuteix, i el rector decideix”; “Decep el poc marge de decisió dels laics”. A vegades costa viure que l'autoritat no és poder sinó servei.

Per tot això s'insisteix que sempre es tingui en compte els laics i laiques en la marxa de les comunitats i grups, buscant les formes concretes i efectives d'exercir la **corresponsabilitat en una missió compartida**, assumint cadascú la seva responsabilitat tant en la gestió com en la presa de decisions, tant en la realitat més propera com en l'àmbit de tota l'Església: “Tots i cada un dels membres de l'Església, com a batejats, som corresponsables de la seva missió”; “Trobar formes concretes per garantir una participació més gran de les comunitats en les decisions importants de l'Església catòlica en general, de les diòcesis i de les comunitats parroquials”, per ser cada vegada més una Església que viu la sinodalitat.

Una corresponsabilitat en la missió que, partint de l'escolta, afavoreixi processos que portin al discerniment comunitari, que ajudi a descobrir les prioritats i prendre les decisions més adients» (SFD-AB, Part 2, punt c).

«Convocar el laïcat a ser corresponsable en la missió, i facilitar-li la formació pastoral i teològica per tenir un paper més actiu i protagonista en l'animació de la pastoral de les comunitats i grups, i també de la Diòcesi.

Procurar que els preveres i els diaques assumeixin el seu ministeri de servei, i no tant un lideratge excloent» (SFD-AD, Part 3, punt a 5).

◆ Què en diu el *Document per a l'Etapa Continental* del Sínode? Es poden llegir els números 57-59; 66-67; 78.

◆ A continuació, el moderador podria recordar el que s'havia dit en el grup sobre aquest aspecte en la reflexió de la fase diocesana del Sínode.

◆ Ens podem preguntar:

- Ens sentim tots efectivament implicats i participants en la missió, cada un des del seu paper i ministeri? Com s'expressa concretament?
- L'autoritat s'exerceix com a autoritarisme o com a forma de servei –i això tant en bisbes, preveres, diaques, religiosos, laics?
- Què fem perquè se senti, aculli i respecti la veu de tothom?

3. «INTERPRETAR - JUTJAR»

◆ A partir de la realitat que hem intentat descriure:

- En la nostra realitat propera i concreta, què descobrim de valuós vivint una missió compartida?
- En la pràctica actual, quines mancances hi descobrim? Hi ha maneres de revertir-les i/o millorar-les?

◆ A la llum de la Paraula de Déu, podem reflexionar i pregar a partir d'aquests textos (o d'altres textos o frases que puguin aportar els que hi participen):

- Nehemies 8,1-12: la dimensió comunitària de trobar-se al voltant de la Paraula de Déu (podeu veure el que se'n diu a «Fonts bíbliques per a la sinodalitat»).
- Marc 6,7-13.29-32: Jesús envia els seus deixebles en missió.
- 2 Timoteu 4,9-22: els col·laboradors de l'apòstol Pau.

4. «ELEGIR - ACTUAR»

- Què creiem que hem de fer en concret en relació al tema que estem reflexionant?
- Quins canvis veiem necessaris i que caldria realitzar?
- Qui i com es duran a terme?

Cal tenir present que l'«actuar» que descobrim i que decidim dur a terme –tant pot ser individualment com, especialment, comunitari– ha de ser clar, marcat en el temps, revisable i en el que cada membre del grup assumeixi la seva part de responsabilitat.

L'encontre acaba amb un moment de pregària d'acció de gràcies per l'escolta compartida i el discerniment realitzat.